

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии Шурои диссертатсионии 6D.KOA-024 дар назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон оид ба диссертатсияи Шарифзода Ҷамолиддин Сафол дар мавзуи «Масоили мубрами таърихи халқи тоҷик (нимаи дувуми ҳазораи II то мелод – асри IX) ва инъикоси он дар осори Эмомалӣ Раҳмон» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 07.00.09 - таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ

Комиссияи экспертӣ дар ҳайати доктори илмҳои таърих (07.00.09-таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ), профессор Зикриёева М.Ф. (раиси комиссия), доктори илмҳои таърих (07.00.09-таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ), профессор Акрамова С.Х. (аъзо) ва доктори илмҳои таърих (07.00.09 - таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) Аюбов А.Р. (аъзо) диссертатсияи Шарифзода Ҷамолиддин Сафолро дар мавзуи «Масоили мубрами таърихи халқи тоҷик (нимаи дувуми ҳазораи II то мелод – асри IX) ва инъикоси он дар осори Эмомалӣ Раҳмон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 07.00.09 - таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ пешниҳод шудааст, мавриди таҳқиқ қарор дода, хулосаи ҳешро ба тариқи зайл манзур менамояд.

1. Диссертатсия ба таҳқиқи яке аз масъалаҳои муҳимми хусусияти таърихнигорӣ ва манбаъшиносидоштаи самти таърих бахшида шудааст. Муаллиф тавонистааст, тавассути далелҳои муътамади илмӣ муҳиммияти мавзуи таҳқиқро исбот намояд. Омӯзиш ва таҳқиқи масоили мубрами таърихи аҳди бостон ва ибтидои асрҳои миёна дар асоси осори Эмомалӣ Раҳмон сарфи назар аз мубрамияти он то ҳанӯз мавриди таҳқиқоти илмии алоҳида ва ҷиддӣ, на аз ҷониби муҳаққиқони ватанӣ ва на аз ҷониби муҳаққиқони хориҷӣ, қарор нагирифтааст. Диссертатсия нишондиҳандаи он аст, ки муҳаққиқ барои ҳалли масоили дар пеш гузоштаи худ саъю талошҳои зиёд намуда, маводи мавҷуда ва дастрасро дар ин самт ҷиддан мавриди омӯзиш ва таҳқиқ қарор додааст. Вазифаҳо, ҳадафҳои таҳқиқот ва нуктаҳои асосие, ки муҳаққиқ онҳоро барои ҳимояи пешниҳод намудааст, возеҳ, рӯшан ва мушаххас мебошанд. Қабл аз ҳама ҳамин нуктаро бояд таъкид кард, ки дар кишвари мо чунин рисолаҳо бори аввал таҳия гардида, проблемаҳои вобаста ба «Масоили мубрами таърихи халқи тоҷик (нимаи дувуми ҳазораи II то мелод – асри IX) ва инъикоси он дар осори Эмомалӣ Раҳмон» мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Дар муқаддима муаллиф аҳаммияти мавзуи рисолаи диссертатсионӣ, сатҳи омӯзиши мавзӯ, ҳадафи таҳқиқ, объект, предмет, асосҳои назариявии таҳқиқот, нуктаҳои меҳварие, ки барои дифоъи пешниҳод мешаванд, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ, сохтор ва тавсифи умумии қисми таҳқиқотиро рӯшану возеҳ ёдовар шудааст, ки аъзои комиссия ба мазмуну муҳтавои онҳо комилан мувофиқ ҳастанд.

2. Диссертатсия ба талаботи бандҳои 31-33-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021 таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Муаллиф

тавонистааст, ки диссертатсияи худро тариқи сохтори дуруст таҳия намуда, объект ва предмети таҳқиқро дар алоқамандӣ бо мавзӯ, вазифаҳои таҳқиқот дар ҳамбастагӣ бо ҳадаф ва ҷанбаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар асоси навгониҳои илмӣ муайян намуда, тавассути методологияи илмӣ - таърихият онҳоро таҳлилу баррасӣ ва натиҷагирӣ намояд. Равиши пайдарҳамии мантиқии фикр дар ҳама, қисматҳои диссертатсия мушоҳида шуда, андешаҳои муаллиф асосноку илмӣ мебошанд. Бо назардошти ҳамин хусусият, диссертатсияро кори илмии анҷомёфта ва дорои мазмуну муҳтавои илмӣ ҳисобидан мумкин аст.

3. Мавзӯ ва мазмуни диссертатсияи пешниҳодшуда бо шиносномаи ихтисоси 07.00.09 - таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ, ки аз рӯи он ба Шурои диссертатсионӣ тибқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми феввали соли 2022, №38 шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо дода шудааст, мувофиқ, мебошад. Ҷамҷунин, таҳқиқот ба талаботи Феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми ноябри соли 2017 таҳти №5/2 тасдиқ шудааст, мувофиқат менамояд.

4. Натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ ва тавсияҳои муаллиф дар 2 монография ва 26 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 17-тои он дар маҷаллаҳои таҷризашавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъъ расонида шудаанд, инъикос ёфтаанд. Теъдоди маводи чопшуда ба банди 35-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021 таҳта №267 тасдиқ шудааст, пурра мувофиқат менамоянд. Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои нашркардаи унвонҷӯ фарогири мазмуну муҳтавои диссертатсия мебошанд. Мақолаҳои илмӣ интишорёфтаи муаллиф ва теъдоди маводи чопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат менамоянд.

5. Дар диссертатсияи Шарифзода Ҷ.С. истифодаи мавод бидуни иқтибос ба муаллиф ё сарчашма мавҷуд набуда, ҳамаи манбаъҳои истифодашуда бо ишора ба муаллиф ё маъхаз тавассути иқтибос ба расмият дароварда шудаанд, ки мувофиқ ба меъёрҳои муқарраргардида нисбат ба корҳои илмӣ ва аз риоя шудани банди 37-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ» гувоҳӣ медиҳанд.

6. Дар диссертатсия ва ҳуҷҷатҳои дигари пешниҳоднамудаи Шарифзода Ҷ.С. маълумоти ғайрисиҳҳеҳ ба назар намерасад.

Комиссияи экспертӣ дар асоси талаботи банди 60-и «Низомномаи шурои диссертатсионӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021 таҳта №267 тасдиқ шудааст, пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи Шарифзода Ҷ.С. дар мавзӯи «Масоили мубрами таърихи халқи тоҷик (нимаи дуҷуми ҳазораи II то мелод – асри IX) ва инъикоси он дар осори Эмомалӣ Раҳмон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.09 - таърихнигорӣ,

маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ, ки ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-024 дар назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон пешниҳод шудааст, барои Ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи эксперти муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмӣ-таҳқиқотияшон ва мақолаҳои таълифкардашон ба ихтисоси 07.00.09 - таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ, ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ мувофиқатдоранд, ба ҳайси муқарриси расмӣ пешниҳод менамояд:

- Пирумшоев Ҳайдаршо - доктори илмҳои таърих, профессор, узви вобастаи Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон;

- Ҳақназаров Абдуназар - доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни;

- Раҳимов Набиҷон Турдиалиевич - доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи археология, этнография ва диншиносии МДТ “Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров”.

3. Ба сифати муассисаи пешбар Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав пешниҳод мешавад.

4. Барои гузоштани эълони Ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаҳои Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ва Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъйиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи эксперти
доктори илмҳои таърих, профессор,
аъзои Шурои диссертатсионӣ

M. Zieg Зикриёева М.Ф.

Аъзои комиссияи эксперти:
доктори илмҳои таърих, профессор,
аъзои Шурои диссертатсионӣ

S. Akramova Акрамова С.Х.

доктори илмҳои таърих, профессор,
аъзои Шурои диссертатсионӣ

A. A. A. Аюбов А.Р.

06.03.2025